

Вона від'їхала з усім своїм кордебалетом...

Віктор Неборак

Вона від'їхала з усім своїм кордебалетом,
забрала все своє у подорож, як у тунель.
Діра від'їзду вкрилась мохом, листом, льодом,
задовольнилась паща міста шоколадом
і висхли сльози, щирі сльози — натюрель!

Пані й панове! Ріки сліз повисихали!
Зросли оази, кнайпи виникли, помер
тиран, перестрілялися васали.
Життя пішло, потрібно визнати, веселе!
Хтось вибрав револьвер, хтось — луни сфер.

Її близнючки підросли і вийшли в люди,
запакувалися в рекламні кліпи, не втекти
від порохів її, парфумів, паст — усюди
відбитки пальців, пастки... Ми таки — сусіди?!
Отож завжди можливо пику розтовкти

під наглядом її... Відліт — розтягнута пружина
присутности. Готується приліт.
Чия вона тепер любов? Чия дружина?
Чия хвороба? Одержима? Жанна?..
Ширяючи лишає вічний слід.

15-31 серпня 1998 р. Львів